

Μικρός καημός, μεγάλα φρύδια
μαλλί κοτσίδα και σάπια ελπίδα
μαύρα γυαλιά, πρόστυχα μάτια
διαλαλούνε τηνπραμάτεια

Πονάει το στήθος, πονάει κι η στύση
δεν το αντέχεις τέτοιο γαμήσι
όνειρα τρίγωνα σαν του Δεκέμβρη
ακόμη σκέφτεσαι μην έχει έρπη

Μιαλό απώλεσες, πήρες σημαία
ήρωας έγινες, βιάσες μαία
σκουλήκια έτρωγες στη νότιο Κίνα
τον Τσε παρίστανες σε κάποια Νίνα

Για το Ντουρούτι στην Ισπανία
έχυσες δάκρυα σε μια γωνία
το Ραβασολ ξαναθυμήθηκες
τη βόμβα χάιδεψες και συγκινήθηκες

Όμως δεν μπόρεσες να την πετάξεις
τη ρόγα έγλυψες να τη ανάψεις
μια πόρνη ήτανε κι ήθελε χρήμα
δεν είναι ονειρο εισαι το θυμα

© Copyright, paliocharaktiras